

Sapatin Vartija

Tammi-Maliskuu 2020

*"Ja tämä valtakunnan
evankeliumi pitää soarnattoman
kaikessa maailmassa, todistukseksi
kaikille kansoille..."*

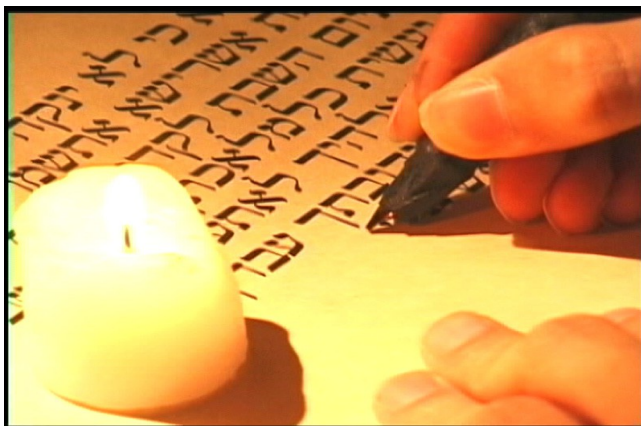
Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:
info@spaup.org www.spaup.org**

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, etukansi: Juhlat Liettuassa ja Ukrainassa
Takakansi: Juhlat Liettuassa**

Kevätroukouspäivät 27.03 – 29.03 peruttu koronaviruksen vuoksi.

Yhdistyslainmukainen sääntömääräinen vuosikokous on kuitenkin järjestettävä, se järjestetään teknisten laitteiden välityksellä

“Puhaltakaa pasuunaan Siionissa, kuuluttakaa pyhä paasto, kutsukaa koolle juhlakokous” Joel 2:15

Pääkonferenssilta ja euroopan unionilta tulleen kirjelmän mukaan 04.04.2020 on julistettu paastopäiväksi. Tällöin mikäli mahdollista kaikkien jäsentemme kaikkialla, tulisi paastoten rukoilla apua Jumalalta tähän nykyajan tilanteeseen ja mikä tärkeintä valmistautuaksemme Jeesuksen toisen tulemisen päivään!

Kodin tehtävä

”Ihmiskunnan uudistaminen ja jalostaminen alkaa kodista. Vanhempien työ laskee perustan kaikelle muulle. Yhteiskunta muodostuu perheistä ja on sellainen, miksi perheenpäät sen tekevät. Sydäimestä ”elämä lähtee” (Sananl. 4:23), ja koti on yhteiskunnan, kirkon ja kansakunnan sydän. Yhteiskunnan hyvinvointi, seurakunnan menestys ja kansakunnan vauraus riippuvat kodin vaikutuksesta.

Jeesuksen elämä valaisee kodin merkitystä ja sen tarjoamia

mahdollisuuksia. Hän, joka tuli taivaasta meidän esikuvaksemme ja opettajaksemme, eli kolmekymmentä vuotta erään kodin jäsenenä Nasaretissa. Raamattu kertoo näistä vuosista hyvin lyhyesti. Kansan huomiota ei vangittu mahtavilla ihmeillä. Innokkaat joukot eivät seuranneet Kristusta tai kuunnelleet hänen sanojaan. Mutta näidenkin vuosien aikana hän toteutti jumalallista tehtäväänsä. Hän eli meidän tavallamme osallistuen kodin elämään, alistuen sen kuriin, suorittaen siihen kuuluvat velvollisuudet ja kantaen siihen kuuluvat taakat. Vaatimattoman kodin hellässä hoivassa ja yhteisistä elämäkokemuksistamme osallistuen hän ”varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä”. Luuk. 2: 52.

Kaikkien näiden syrjässä vietettyjen vuosien aikana hänestä huokui myötätuntoa ja avuliaisuutta. Hänen epäitsekkyytensä ja kärsivällisyytensä, hänen rohkeutensa ja uskollisuutensa, hänen kestävyytensä kiusauksia vastaan, hänen järkkymätön mielenrauhansa ja tyyni iloisuutensa innoittavat jatkuvasti muita. Hän loi kotiin puhtaan, suloisen ilmapiirin, ja hänen elämänsä vaikutti yhteiskuntaan hapatuksen tavoin. Kukaan ei kertonut hänen tehneen yhtään ihmetekoa, ja kuitenkin rakkauden parantavaa, elävöittävää voimaa virtasi hänestä kiusattuihin, sairaisiin ja masentuneisiin ihmisiin. Vaatimattomalla tavalla hän auttoi muita lapsuudestaan saakka, ja tämän vuoksi monet kuulivat häntä mielellään hänen aloittaessaan julkisen toimintansa.

Vapahtajan varhaiset vuodet eivät ole esimerkkinä ainoastaan nuorille. Ne ovat opetuksiksi ja rohkaisuksi myös jokaiselle vanhemmalle. Perhepiiri ja velvollisuudet naapureita kohtaan muodostavat ensimmäisen työkentän niille, jotka pyrkivät vaikuttamaan jalostavasti lähimmäisiinsä. Ei ole tärkeämpää työkenttää kuin se, joka on annettu kodin perustajille ja huoltajille. Mikään ihmisille uskottu tehtävä ei ole tärkeämpi eikä seurauksiltaan kauaskantoisempi kuin isien ja äitien työ.

Nykyajan lapset ja nuoret määräävät yhteiskunnan tulevaisuuden, ja kodista riippuu, millaisiksi nämä lapset ja nuoret kehittyvät. Oikean kotikasvatuksen puutteesta johtuu suurin osa siitä sairaudesta, kurjuudesta ja rikollisuudesta, joka on ihmiskunnan kirouksena. Jos kotielämä olisi puhdasta ja tasapainoista, jos kodin suojasta lähtevät lapset valmistettaisiin kohtaamaan elämän velvollisuudet ja vaarat, miten erilaiseksi maailma muuttuisikaan!

Suuria ponnistuksia tehdään, aikaa, rahaa ja vaivaa uhrataan lähes

rajattomasti pyrittäessä parantamaan paheiden uhreiksi joutuneita. Mutta nämäkään yritykset eivät riitä tyydyttämään suurta tarvetta. Miten vähän niillä saadaankaan aikaan! Miten harvat paranevatkaan pysyvästi!

Monet kaipaavat parempaa elämää, mutta heillä ei ole riittävästi rohkeutta ja päättäväisyyttä tottumusten vallan murtamiseksi. He pelkäävät vaadittavaa ponnistusta, taistelua ja uhrausta, ja niin heidän elämänsä kariutuu ja tuhoutuu. Näin mitä älykkäimmätkin ihmiset, joilla on korkeat tavoitteet ja jalot hengenvoimat ja jotka luonnon ja kasvatuksen puolesta muuten ovat sopivia vastuunalaisiin tehtäviin, joutuvat rappiolle ja menettävät sekä tämän että tulevan elämän.

Miten katkeraa taistelua joutuvatkaan käymään ne, jotka pyrkivät saamaan takaisin miehuutensa! Koko loppuelämänsä ajan monet korjaavat huonon kylvönsä satoa. He ovat turmelleet terveytensä, menettäneet älynsä ja sielunsa voimat, heidän tahtonsa horjuu. Miten paljon enemmän saataisiinkaan aikaan, jos paheesta päästäisiin eroon heti alussa!

Tämä työ on suurelta osin vanhempien vastuulla. Jos juoppouden ja yhteiskuntaa syövän tavoin jäytävien muiden paheiden torjumiseksi tehtävissä ponnistuksissa kiinnitettäisiin enemmän huomiota vanhempien opettamiseen, niin että he osaisivat muovata lastensa tapoja ja luonnetta, seurauksena olisi satakertaisesti enemmän hyvää. Heidän vallassaan on muuttaa pahuutta kammottavasti edistävä tottumuksen voima voimaksi hyvään. He ovat kosketuksissa virtaan sen alkulähteillä, ja heidän velvollisuutensa on ohjata se oikeaan suuntaan.

Vanhemmat voivat laskea lapsilleen perustuksen terveeseen, onnelliseen elämään. He voivat lähettää heidät kodista maailmaan täynnä moraalista päättäväisyyttä kiusauksien vastustamiseksi ja täynnä rohkeutta ja voimaa, jonka avulla he selviytyvät menestyksekkäästi elämän ongelmista. He voivat valaa heihin määrätietoisuutta ja auttaa heitä elämään tavalla, joka on kunniaksi Jumalalle ja siunaukseksi maailmalle. He voivat tehdä polut suoriksi heidän jaloilleen, läpi auringonpaisteen ja varjojen, perille taivaan kirkkauteen saakka.

Kodin tehtävä ulottuu perhepiirin ulkopuolelle. Kristillisen kodin on määrä toimia havainnollisena esimerkkinä ja valaista oikeiden elämänperiaatteiden erinomaisuutta. Tällainen esimerkki edistää hyvää maailmassa. Hyvällä kodilla on paljon voimakkaampi vaikutus ihmisten sydämeen ja elämään kuin millään saarnalla. Kun nuoret lähtevät tällaisesta kodista, he vievät oppimansa asiat mukanaan. Muut kodit

saavat tutustua jalompiin elämänperiaatteisiin, ja niin kohottava vaikutus tekee työtään yhteiskunnassa.

Kotimme voi olla siunaukseksi monille muille. Vieraskutsuja järjestäessämme meidän ei tule noudattaa maailmallisia tapoja vaan Kristuksen Hengen ja hänen sanansa opetuksia. Israelilaisten juhlissa oli aina tilaa köyhille, muukalaisille ja leeviläisille, jotka olivat paitsi pappien apulaisia pyhäkössä myös uskonnonopettajia ja lähetyssaarnaajia. Heitä pidettiin kansan vieraina, ja he nauttivat vieraanvaraisuutta kaikissa yhteiskunnallisissa ja uskonnollisissa juhlissa, ja heistä pidettiin hyvää huolta heidän sairastuessaan tai joutuessaan puutteeseen. Tällaiset ihmiset meidänkin tulee lausua tervetulleiksi kotiimme. Miten paljon tällainen tervetuloivotus ilahduttaisikaan ja rohkaisisikaan lähetystyössä olevaa sairaanhoitajaa tai opettajaa, huolten rasittamaa, ankarasti ponnistelevaa äitiä tai voimattomia vanhuksia, joilta usein puuttuu koti ja jotka kamppailevat köyhyyttä ja muita vaikeuksia vastaan.

”Kun laitat päivälliset tai illalliset”, Kristus sanoo, ”älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua. Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita; niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa.” Luuk. 14: 12-14.

Tällaisten vieraiden vastaanottaminen ei muodostu suureksi rasitukseksi. Heille ei tarvitse järjestää suuritöistä tai kallista kestitystä. Hienostelu on täysin tarpeetonta. Lämmin ja sydämellinen tervetuloivotus, paikka takkavalkean tai ruokapöydän ääressä sekä etuoikeus osallistua rukoushetken siunauksista olisi monelle heistä kuin pilkahdus taivaasta.

Myötätuntomme tulee ylittää itsemme ja kotimme seinien rajat. Arvokkaita tilaisuuksia tarjoutuu niille, jotka kotinsa välityksellä haluavat siunata muita. Seurustelulla on ihmeellinen vaikutus. Jos haluamme, voimme käyttää sitä keinona lähimmäistemme auttamiseksi.

Kotimme tulisi olla turvapaikka kiusatuille nuorille. Moni heistä seisoo tienhaarassa. Jokainen ympäristöekijä vaikuttaa ratkaisuun, joka tulee määräämään heidän nykyisen ja tulevan kohtalonsa. Synti houkuttelee heitä. Sen tyyssijat ovat kirkkaasti valaistuja ja puoleensavetäviä. Jokainen tulija lausutaan tervetulleeksi. Kaikkialla ympärillämme on kodittomia nuoria ja sellaisia, joiden kodista puuttuu auttava, kohottava

voima, ja niin nuoret ajautuvat paheisiin. He matkaavat tuhoaan kohti aivan ovemme edessä.

Nämä nuoret tarvitsevat myötätuntoisen käden apua. Koruttomasti lausutut ystävälliset sanat ja yksinkertaiset huomionosoitukset pyyhkivät pois kiusauksen pilvet, jotka kerääntyvät sielun ylle. Taivassyntyisen myötätunnon vilpityn ilmaiseminen pystyy avaamaan oven sydämiin, jotka tarvitsevat Kristuksen kaltaisten sanojen lohtua ja Kristuksen rakkauden hengen yksinkertaista, hellää kosketusta. Jos me osoittaisimme mielenkiintoa nuoria kohtaan, kutsuisimme heidät kotiimme ja ympäröisimme heidät rohkaisevilla, kohottavilla vaikutteilla, monet heistä kääntäisivät ilomieliin askeleensa ylöspäin johtavalle polulle.

Elämän tarjoamat tilaisuudet

Aikamme täällä on lyhyt. Kuljemme tämän maailman läpi vain kerran. Käyttäkäämme siis elämä hyväksemme parhaalla mahdollisella tavalla. Työ, johon meidät on kutsuttu, ei vaadi varakkuutta, yhteiskunnallista asemaa eikä suuria lahjoja. Se vaatii ystävällistä, itsensä kieltävää henkeä ja päämäärätietoisuutta. Pienelläkin lampulla voidaan sytyttää monia muita lampuja, jos se vain pidetään palamassa. Vaikutuspiirimme saattaa näyttää ahtaalta, kykymme pieniltä, mahdollisuutemme vähäisiltä ja tietomme rajallisilta, mutta kuitenkin meille tarjoutuu loistavia tilaisuuksia, jos uskollisesti käytämme hyväksemme oman kotimme suomat mahdollisuudet. Jos avaamme kotimme ja sydämemme jumalallisille elämän periaatteille, meistä tulee kanavia elävöittävän voiman virroille. Silloin kodistamme juoksee parantavia puroja, jotka tuovat elämää, kauneutta ja hedelmällisyyttä sinne, missä nyt vallitsee puute ja niukkuus.”

Suuren Lääkärin seuraaja ss.281-285.

Lähetystyön palvelu

“Silloin Herra vastasi Jobille tuulispäästä ja sanoi: "Kuka olet sinä, joka taitamattomilla puheilla pimennät minun aivoitukseni? Vyötä nyt kupeesi kuin mies; minä kysyn sinulta, opeta sinä minua. Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää. Kuka on määrännyt sen mitat - tottapa sen tiedät - tahi kuka on vetänyt

mittanuoran sen ylitse? Mihin upotettiin sen perustukset, tahi kuka laski sen kulmakiven, kun aamutähdet kaikki iloitsivat ja kaikki Jumalan pojat riemuitsivat?” Job 38:1-7

Rakas Isämme - taivaallinen Isämme on luonut maailmankaikkeuden ja kaiken näkyvän ja näkymättömän palvelemaan hänen suuren suunnitelmansa toteuttamista. Makrokosmoksessa ja mikrokosmoksessa jokaisella Hänen luomuksellaan on määrä palvella toista luomusta, joten kaikki liikkuu täydellisessä järjestyksessä ja harmoniassa Jumalan ohjauksessa. Luoja ei luonut mitään luomusta palvellakseen itseään. Hedelmäpuu ei tuota hedelmiä itselleen, vaan ihmiselle, kukat eivät kuki itselleen, vaam ihmisen iloksi ja elämän jatkumieselle luonnossa, enkelit eivät palvele itseään, vaan Jumalaa ja ihmistä, myös taivaallinen Isämmekään ei elä itselleen, vaan koko maailmankaikkeuden onnellisuudelle ja ilolle. Jumala loi auttajan Aadamille ja siunasi perheen. Jumalan tarkoitus on, että aviopuoliset elävät rauhassa ja ymmärtäväisyydessä auttaen toisiaan Hänen Pyhän sanansa ohjaamana.

Miksi tuli ristiriitä?

“Sinä sanoit sydämessäsi: 'Minä nousen taivaaseen, korkeammalle Jumalan tähtiä minä istuimeni korotan ja istun ilmestysvuorelle, pohjimmaiseen Pohjolaan. Minä nousen pilvien kukkuloille, teen itseni Korkeimman vertaiseksi.' Mutta sinut heitettiin alas tuonelaan, pohjimmaiseen hautaan.” Jes. 14:13-15.

Pyhä Sana paljastaa, että Jumala ei pakota ketään palvelemaan Häntä, mutta Hän hyväksyy rakkauden palvelun. Lucifer, josta tuli paholainen ja saatana, menetti palvelunsa ilon ja rakkauden Jumalaan ja johti muita enkeleitä lankeemuksen polulle. Niin Jumalan vihollinen, joka aiheutti epäyhtenäisyyttä taivaassa, oli poistettava yhdessä heidän palvojiensa kanssa. “Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat, mutta eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa. Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa.” Ilm. 12:7-9.

Jumala salli Luciferin lankeemuksen, jotta koko maailmankaikkeus ymmärtäisi, että kuuliaisuus ja rakkauden palvelutyö häntä kohtaan ovat jokaisen luomakunnan hyväksi. Kaikkivaltias ei halua luomuksensa

palvelevan häntä pelosta tai pakosta, ja jokainen voi vapaasti valita palvelulla häntä rakkaudesta. Tämä rakkauden palvelemisen periaate kuuluu myös perheeseen.

Mikä on seurauksena, kun jätetään huomiotta totteleminen ja palveleminen rakkaudesta Jumalaan?

“Miksi et kuullut Herran ääntä, vaan syöksyit saaliin kimppuun ja teit sitä, mikä on paha Herran silmissä?” Saul vastasi Samuelille: "Minähän olen kuullut Herran ääntä ja tehnyt sen matkan, jolle Herra minut lähetti. Minä olen tuonut tänne Agagin, Amalekin kuninkaan, ja vihkinyt tuhon omiksi amalekilaiset. Mutta väki on ottanut saalista lampaita ja raavaita, parhaan osan siitä, mikä oli vihitty tuhon omaksi, uhrauksensa ne Herralle, sinun Jumalallesi, Gilgalissa." Silloin Samuel sanoi: "Haluaako Herra polttouhreja ja teurasuhreja yhtä hyvin kuin kuuliaisuutta Herran äänelle? Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri ja tottelevaisuus parempi kuin oinasten rasva. Sillä tottelemattomuus on taikuuden syntiä, ja niskoittelu on valhetta ja kuin kotijumalain palvelusta. Koska sinä olet hyljännyt Herran sanan, on myös hän hyljännyt sinut, etkä sinä enää saa olla kuninkaana." 1 Sam. 15:19-23.

Kuningas Saul ollessaan korkeassa virassa ajatteli voivansa muuttaa Jumalan profeetan järjestystä. Mutta tottelemattomuutensa vuoksi hän menetti valtaistuimensa ja iankaikkisen pelastuksensa. Kuinka moni ihminen toistaa kuningas Saulin tekemän virheen. Jumalan viisaan neuvon sivuuttaminen ei ole muuta kuin ihmisen ylpeys, joka luulee voivansa palvella Herraa omalla tavallaan. Jumala ei hyväksy palvelua, jonka kautta ihminen haluaa osoittaa suuruutensa. Myös palvelu perheessä tulee tulla epäitsekästä rakkaudesta.

“Israelin ensimmäisen kuninkaan vaiheet ovat surullisena esimerkkinä varhain opittujen väärin tapojen voimasta. Nuoruudessaan Saul ei rakastanut eikä pelännyt Jumalaa, ja hänen raisu mielensä, jota ei ollut varhain hillitty alistumaan, oli alati valmis kapinoimaan Jumalankin arvovaltaa vastaan. Ne jotka nuoruudessaan suhtautuvat pyhän kunnioittavasti Jumalan tahtoon ja suorittavat tunnollisesti kulloisetkin tehtävänsä, ovat myöhemmin elämässään valmiit vastuullisempaankin palvelukseen. Mutta ne jotka ovat vuosikaudet käyttäneet väärin Jumalalta saamiaan kykyjä, eivät myöhemmin muutosta halutessaan pystykään käyttämään niitä vapaasti ja tehokkaasti aivan päinvastaisiin

tarkoituksiin.” PP. 608.

Tämän todistuksen perusteella ymmärrämme, että jos halutaan lykätä negatiivisen luonteen korjaamista, ihminen voi menettää tämän mahdollisuuden ikuisesti. Pyhien kirjoitusten mukaan tiedämme, että palvelumme tärkein asia on saada Kristuksen luonne, jolla voimme mennä Jumalan kaupunkiin. Kristittyjen elämässä työtä tai palveluaan itsensä suhteen ei pidä laiminlyödä, mutta kuinka usein meillä on taipumus korjata muiden virheitä ja unohtaa katsoa itseemme. Jumalan sanan valossa meidän on kehitettävä kykyä tutkia itseämme, olemmeko uskossa (2 Kor. 13:5).

Seuraavasta todistuksesta näemme, mikä on tulos, jos palvelumme Jumalalle ja lähimmäisellemme ei ole vilpittömästä rakkaudesta. “Jumala tietää, että jos meitä jätettäisiin seuraamaan omia taipumuksiamme, mennäksemme juuri sinne, minne tahdomme, joutuisimme Saatanan riveihin ja meistä tulisi hänen ominaisuuksiensa omistajia. Siksi Jumalan laki rajoittaa meidät Hänen tahtoon, joka on korkea, jaloa ja kohottava. Hän haluaa, että otamme kärsivällisesti ja viisaasti palvelutehtävät ... Nöyrä alistuminen Isän tahtoon kehittää kapinallisen luonteen. Tällainen palvelu katsotaan orjantyyöksi. Sitä ei tehdä iloisesti ja Jumalan rakkaudessa. Se on pelkkä mekaaninen suorituskyky... Tällainen palvelu ei tuo sielulle mitään rauhaa tai tyyneyttä.” *That I May Know Him* p. 120.

Elisa

“Elisalta ei aluksi vaadittu mitään suurtekoja, vaan hänen kasvatuksensa käsitti yhä tavallisia arkitehtäviä. Hänen kerrotaan vuodattaneen vettä Elian, mestarinsa, käsille. Hän oli valmis kaikkeen, mitä tahansa Herra johdattikin hänet tekemään, ja joka askeleella hän oppi nöyryyden ja palveluksen läksyjä. Profeetan yksityispalvelijana hän osoittautui jatkuvasti uskolliseksi vähässä omistautuen päivittäin yhä päättävämmin Jumalalta saamaansa tehtävään.” P. ja k. 154, 155.

Monet ihmiset haluavat saada jonkun suurenmoisen tehtävään, että omistautuisivat palvelukseen, mutta Elisalle riitti palvella profeetta Eliaa kaatamalla vettä hänen käsilleen. Jumala testaa uskollisuutemme ensin pienissä asioissa. Alkeellisimmassa palvelussa Jumala testaa nöyryytemme ja vaatimattomuutemme. Jos olemme uskollisia, Hän antaa meille myös vastuullisempia tehtäviä. Pienissä asioissa meidän on myös osoitettava suorituskykyä yhtä huolellisesti kuin vastuullisissakin

tehtävissä. Palvellessaan Elisa oli valmis vastaanottamaan kaksinkertaisen osan Elian hengestä. Mekin kun olemme uskollisia palveluksessamme Herraa ja lähimmäisemme kohtaan, Jumala lähettää meille "ehtoosateen".

“Kun he olivat tulleet yli, sanoi Elia Elisalle: "Pyydä minua tekemään hyväksesi jotakin, ennenkuin minut otetaan pois sinun tyköäsi." Elisa sanoi: "Tulkoon minuun sinun hengestäsi kaksinkertainen osa." Hän vastasi: "Pyyntösi on vaikea täyttää. Mutta jos näet, kuinka minut otetaan pois sinun tyköäsi, niin se täytetään; jollet, niin se jää täyttämättä."“ 2 Kun. 2:9, 10.

Jumalan siunauksen vastaanottaminen perheessä ja seurakunnassa riippuu itsestämme, olemmeko valmiita täyttämään kaikki velvollisuutemme Hänen sanansa mukaan.

Täydellinen esimerkki kuuliaisuudesta ja palvelusta

“Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli, joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti. Sen tähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaassa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat, ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.” Fil. 2:5-11.

Näistä jakeista ymmärrämme, että ennen kuin Jeesus syntyi ihmisenä maan päällä, taivaassa Hän oli tasa-arvoinen Jumalan kanssa. Rakkaudesta langenneeseen ihmiseen hän hyväksyi palvelemaan ihmiskuntaa pelastuksen hyväksi luopumalla kunnian ja taivaan valtaistuimesta. Hän nöyryytti itseään ja omistautui täysin ihmisen pelastamiseen, Hän “tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon“.

“Jeesus oli taivaan majesteetti, enkelien rakas komentaja, jotka iloitsivat täyttäessään Hänen tahtoansa. Hän oli yksi Jumalan kanssa "Isän helmassa" Joh. 1:18. silti Hän ajatteli ettei halua olla tasa-arvoinen Jumalan kanssa, samalla kun ihminen on kadonnut synnissä ja kurjuudessa. Hän astui alas valtaistuimeltaan, Hän jätti kruununsa ja kuninkaallisen valtikkansa ja puki jumalisuuteensa ihmisyyteen. Hän

nöyryytti itseään jopa ristin kuolemaan saakka, että ihminen ylennettäisiin istumaan hänen kanssaan valtaistuimellaan. Hänessä meillä on täydellinen uhri, ääretön uhri, mahtava Vapahtaja, joka kykenee pelastamaan ihan kaikki, jotka Hänen kauttaan tulevat Jumalan luokse. Rakkaudessa Hän tulee paljastamaan Isän, sovittamaan ihmisen Jumalan kanssa, tekemään hänestä uuden luodun, joka uusitaan hänen luonteensa kuvan mukaan.” Selekted Messages Book 1, p. 321.

Jeesus tuli palvelemaan synnin taakan alla kärsineitä ihmisiä, pelastamaan meidät pahasta ja sovittamaan meidät Isänsä kanssa. Hän sanoi: “Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.” Mark. 10:45. Hän, jolle kaikki enkelit palvovat ja palvelevat Häntä, on tullut maan päälle palvelemaan ihmistä. Mikä nöyryys! Ihmiset, joita Hän tuli pelastamaan hylkäsivät Hänet, mutta Hän “nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.” Jopa Hänen opetuslapsensakaan eivät aina ymmärtäneet Häntä, mutta äärettömässä rakkaudessaan heitä kohtaan Hän jatkoi opettamistaan, opettaen heille arvokasta kuuliaisuuden ja palvelun läksyä. Yksi viimeisistä nöyryyden ja palvelun opetuksista, jonka taivaallinen Opettaja halusi säilyttää opetuslapsiensa mielessä, annettiin jalkojen pesun aikana.

“Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt. Niin hän tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät." Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani." Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani." Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja pää." Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki." Sillä hän tiesi kavaltajansa; sen tähden hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat." Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaippansa ja taas asettunut aterialle, sanoi hän heille: "Ymmärrätekö, mitä minä olen teille tehnyt? Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen. Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat. Sillä minä annoin teille

esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt. Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi. Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te sen teette.” Joh. 13:5-17

Tämän nöyryyden ja palvelun opetuksen Jeesus opetti alkaessaan pestä petturinsa jalkoja. Tämän kautta hän halusi vapauttaa Juudaksen vahingollisesta suunnitelmastaan ja näyttää hänelle todellisen tien Jumalan valtakuntaan. Mutta valitettavasti Juudas ei halunnut hyväksyä nöyryyden ja palvelun läksyä, josta hänen pelastuksensa riippui, samoin kuin meidänkin pelastuksemme. Tämä läksy satutti suuresti Juudan ylpeyttä, joka ajatteli sydämessään; "Jos Mestari nöyryyttää itsensä pesemällä opetuslapsiensa jalkoja, en minä halua sellaista Mestaria". Niin hän keskeytti Pyhän Hengen työn omassa sydämessään ja menetti maallisen ja iankaikkisen elämänsä. Miten ikävää se olikaan?

“Kristus tahtoi opetuslastensa ymmärtävän, että vaikka Hän oli pessyt heidän jalkansa, se ei vähääkään alentanut Hänen arvoaan. »Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen.» Se, että Hän oli niin paljon heitä korkeampi, teki tämän palveluksen niin miellyttäväksi ja huomattavaksi. Kukaan ei ollut niin korkea kuin Kristus, ja kuitenkin Hän alentui suorittamaan tämän halvimman tehtävän. Jotta ei ihmissydämässä luonnostaan asuva itsekkyyks, jota oman minän palveleminen vielä vahvistaa, johtaisi Hänen kansaansa harhaan, antoi Kristus itse esikuvan nöyryydestä. Hän ei jättänyt tätä suurta asiaa ihmisen huostaan. Hän piti sitä niin tärkeänä, että Hän itse, Jumalan vertainen, toimi opetuslastensa palvelijana. Heidän kiistellössään parhaista paikoista Hän, jonka edessä jokaisen polven on notkistuttava, jonka palvelemista kirkkauden enkelit pitävät suurena kunniana, kumartui pesemään niiden jalkoja, jotka kutsuivat Häntä Herraksi. Hän pesi pettäjänsäkin jalat.” AT. 627.

Oppien Jeesuksesta meillä tulee olla ilo palvella toinen toisiamme perheessä ja seurakunnassa. Niin meillä on yhteys meidän ja Jumalan välillä. Jos uskovainen ei ole täysin omistautunut palvelemiseen Jumalan kunniaksi, silloin helposti antaa periksi kiusaukselle pyrkiäkseen olla ensimmäisenä. Tämä oli Jeesuksen opetuslapsien ongelma ennen kuin he oppivat arvokkaan nöyryyden ja palvelun läksyn. Getsemanen puutarhassa kun langenneen ihmiskunnan kohtalo oli vaarassa tulla jätetyksi kärsimään synnin seurauksista, Vapahtajamme alisti tahtonsa

Isän tahdon alle. “Sanoen: ”Isä, jos sinä tahdot, niin ota pois minulta tämä malja; älköön kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.”“ Luuk. 22:42. Emme voi viljellä itsessämme todellista nöyryyttä ja halua palvella ja uhrautua, ellemmme alista tahtoamme Isän tahdon alle. Auttakoon Herra meitä tässä.

“Herra kurittaa työntekijöitään, jotta he voisivat olla valmiita täyttämään heille tarkoitettut paikat. Hän haluaa sovittaa heitä tekemään enemmän otollista palvelua. On niitä, jotka haluavat olla hallitsevia ja tarvitsevat pyhittäytymistä nöyryyteen. Jumala saa aikaan muutoksen heidän elämässään. Ehkä Hän antaa heille tehtäviä, joita he eivät valitse. Jos he haluavat ohjausta Häneltä, Hän antaa heille armon ja voiman suorittaa nämä velvollisuudet nöyryyden ja avuliaisuuden hengessä. Siten heillä on pätevyys täyttää paikkoja, joissa heidän kurinalaiset kykynsä tekevät heissä suuren palvelun. Siten ne ovat sopivia täyttämään paikkoja, joissa heidän kurinalaiset kyvyt ovat suureksi avuksi heille.” Gospel Workers 269.

Elämme viimeisiä päiviä, jolloin Jumalan perhettä koskevia ohjeita ei oteta huomioon. Jos jokainen perhe seuraisi Jeesuksen kuuliaisuuden ja palveluksen esimerkkiä, silloin olisi ymmärrystä ja monia vaikeuksia vältettäisiin.

Palvelu muiden pelastamiseksi

“Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kansanne joka päivä maailman loppuun asti.”“ Matt. 28:18-20.

Ihmisen pelastuksen palvelu, jonka Jeesus aloitti ennen kuin Hän meni takaisin taivaaseen, annettiin opetuslapsille. Tutkiessamme apostolien tekoja ja heidän kirjeitään, näemme, että opetuslapset kelpollisesti täyttivät Heidän Mestariinsa antaman tärkeän tehtävän. Emme voi sanoa, että olemme Jeesuksen seuraajia, jos emme työskentele sielujen pelastamiseksi.

“Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää

eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.” 2 Kor. 5:14, 15.

Apostoli Paavali sanoo: "Kristuksen rakkaus vaatii meitä,..." Tämä rakkaus kehottaa meitä ettemme olisi toimeettomia, vaan omistautuisimme sielujen pelastuksen palvelukseen. Se on jaloin teko, jonka ihminen voi tehdä tässä maailmassa Jumalan kunniaksi. Apostoli sanoo: "...hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.” Jos kuolemme Jeesuksen kanssa ja nousemme ylös hänen kanssaan, emme elä itsellemme, vaan Hänelle. Työskennelen muiden ihmisten pelastamiseksi, me teemme työtä oma pelastumisemme hyväksi. Ensimmäinen lähetysskenttä on koti, työ lähiomaistemme parissa.

Siunatkoon Jumala jokaista perhettä ja auttakoon meitä täyttämään velvollisuutemme parhaimmalla tavalla ja saamaan iankaikkisen palkan. Amen.

Vladimir Marinov

Lahja

"Istuin ystäväni opiskeluhuoneessa", kertoi pastori K. valmistuakseni illan lähetystuntia varten. Mieleni oli matalalla, sillä aamulla pitämälläni lähetysaarnalla näytti olevan vähän menestystä. Silloin kuulin sivullani heikon äänen; 'Anteeksi, saanko minä antaa sinulle jotakin?' Heinrich, ystäväni poika oli hiipinyt sisälle ja ojensi minulle oikealla kädellään pienen paketin, pitäen samanaikaisesti vasenta kättä jäykästi taskuun piilotettuna. 'Minä haluan vain antaa sinulle mielelläni hiukan Afrikan mustia poikia varten.' Avatessa putosivat paperista kymmenen kiiltävää markan rahaa, ja minä kysyin, oliko isä antanut hänelle tämän rahan. 'Minun isäni ei tiedä tästä mitään, eikä edes minun vasen kätenikään.' - 'Kuinka niin?' 'Niin, sinähän juuri tänä aamuna saarnasit: Älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea tekee. Sen tähden olen koko ajan pitänyt sitä taskussa.' - 'Mistä sinä sitten olet saanut tämän rahan? kysyin minä hymyillen. - 'Minä myin Minkon, kauniin koirani, jota niin rakastan' - ja kyynel nousi pienen silmään, kun hän ajatteli ystävänsä. 'Minä olen sanonut myös

Vapahtajalle, Hän voisi lahjoittaa kyllä Minkon minulle takaisin. Mitä sinä ajattelet, tekeekö Hän sen? Sinä tunnet Vapahtajan paremmin kuin minä.’ - ’Minä en usko, että tunnen Hänet paremmin’, täytyi minun vastata. ’En kuitenkaan ihmettelisi sitä, jos Hän sen tekisi.’ - Yksi sana antoi toisen; me rupattelimme, kunnes minun täytyi mennä lähetystunnille, ja pienokainen tarkoitti: ’Nyt minun täytyy kyllä mennä äidin luokse. Me olemme kuitenkin keskustelleet niin hyvin keskenämme?’ - ’Kyllä olemme’, vastasin minä ja suutelin häntä sydämellisesti. Kaikki paha mieli ja arkuus oli häipynyt. Minä saatoin puhua niin iloisesti ja lämpimästi, jota on niin harvoin ja tunsin että en puhunut turhaan, kun kerroin vielä lisäksi kertomuksen Minkosta ja poikasesta, joka uhraisi Vapahtajalle rakkaimman, mitä hänellä oli. Mutta seuraavana aamuna pieni Heinrich tuli onnesta säteillen aamiaiselle: ’Ajattele vain, minä annoin Minkon Herralle Jeesukselle, ja Hän lahjoitti sen minulle takaisin jälleen aivan uuden, kauniin kaulapannan kanssa. Kun nousin vuoteesta, lepäsi se oveni edessä ja hyppäsi korkealle minua vastaan. Nyt minä tiedän aivan varmasti, että jos me Vapahtajalle jotakin lahjoitamme, antaa Hän sen kaksinkertaisesti takaisin.’”

Tämä tapahtuma sisältää hyvin syvän opetuksen jokaiselle yksilölle meistä. Jokainen uhraus, jokainen rakkaudenteko, jokainen vaiva ja jokainen käynti, jonka teemme Jeesuksen tähden, palkitaan meille jo tässä elämässä ja kerran iankaikkisuudessa.

Tässä maailmassa meillä on lukemattomia todisteita, että kaikki ympärillämme on alistettu katoavaisuuden alle. Kristus varoittaa sen tähden seuraajiaan; "Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat... Kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta." (Matt. 6:19, 20.) Kuitenkin riippuu luonnollinen ihminen ajallisessa ja katoavassa sydämensä kaikilla säikeillä. Profetian Henki sanoo tähän? "Itsekkyys on synti, joka tuhoaa sielun. Siihen liittyy myös ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta. Jumala on kaiken omistaja. Kaikki saamamme menestys on jumalallisen hyvyuden ja rakkauden seuraus. Jumala on suuri ja runsaskätinen Antaja. Jos Hän vaatii takaisin osan siitä runsaudesta, minkä Hän on antanut meille, ei Hän meidän lahjoistamme rikastu, sillä Hän ei tarvitse meiltä mitään, vaan Hän

toimii näin antaakseen meille tilaisuuden harjoittaa itsemme kieltämistä, sekä osoittaa rakkautta ja myötätuntoa lähimmäisiämme kohtaan ja tullaksemme siten korkealle korotetuiksi.

Jokaisena aikakautena aina Aadamin päivästä meidän päiviimme asti Jumala on ilmoittanut oikeutensa, ihmisen omaisuuteen sanomalla: Minä olen maailmankaikkeuden oikeutettu omistaja; uhraa sen tähden minulle ensihedelmäsi, tuo minulle uskollisuuden lahjasi, palauta minulle; omani ja tunnusta siten, että minä olen ylin Hallitsija, niin sinä saat nauttia runsaista lahjoistani, ja minun siunaukseni on tuleva osaksesi. 'Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmista.'" (Todistusaarteita 1, 531.)

Ei millään muulla alalla sielunvihollisella ole osoitettavana niin suurta menestystä, kuin juuri itsekkyyden, voitonhimon ja ahneuden alalla. Ehkä ei mikään aika ole ollut niin suuresti voitonhimon leimaama kuin juuri meidän päivämme. Saatanan pitäessä ihmiskunnan edessä kimaltelevaa kultamöhkälettä, ei kurja sielu näe kadotuksen syvää kuilua. Tällä tavoin tuhannet ja miljoonat menevät ikuisesti kadotukseen.'

Jumalan lahja

Jumalan lahjat ovat moninaiset, joita Hän on ihmisille lahjoittanut, mutta kaikkein suurin ja meille niin käsittämätön lahja on Poikansa Jeesuksen Kristuksen uhraaminen. Tässä elämässä emme voi koskaan täysin käsittää, mitä Isä taivaassa on tehnyt hyväksemme, kun Hän lähetti ainoasyntyisen rakastetun Poikansa, maailmankaikkeuden Luojan tänne maailmaan ja antoi kärsimään ja kuolemaan meidän tähtemme. Kuinka usein me kaikki ihmiset arvostamme tämän Jumalan kaikkein suurimman lahjan niin vähäarvoiseksi? Kuinka tuskalliselta sen täytyy tuntua Isän sydämelle? Sen tähden apostoli Johannes kehottaa uskovia: "Rakastakaamme Häntä, sillä Hän on ensin rakastanut meitä."

Sydämemme lahjana

Herra ei toivo vain sitä, että me tuomme Hänelle vain aineellisia lahjoja, vaan Hänen toivomuksensa kaikkina aikoina oli, että me sydämemme, joka on synnin ja velan raskauttamana, antaisimme Hänelle uhriksi. Kun sydämemme on vihitty Jumalalle, jos olemme luvanneet sydämemme Herralle, silloin kaikki kuuluu Herralle. Sen tähden meidän tulisi varjella sydämemme mitä huolellisimmin, joka

on halujen ja tunteitten olinpaikka. Mikä on vaarallisempi kuin virta tai joki, jonka lähde on myrkyttynyt? Se tuo kuoleman kaikille, jotka asuvat sen rannalla. Usein on historiassa kirjoitettu kaupungeista, joissa sairausepidemia puhkesi. Sitten paikalliset virkailijat tutkivat lähdeä tarkkaan, josta asukkaat ottivat vettä. Jos siellä löydettiin sairauden alkuja, niin ei säästetty minkäänlaisia kuluja eikä menoja näiden bakteerien tuhoamiseksi. Epäpuhdas lähde (kaivo) on aina vaara elämälle. Samoin on myös sydän, jos se on myrkyttynyt ahneuden, voitonhimon, kateuden kautta, jne., ei se ole vain meille hengenvaarallista, vaan myös kanssaihmisille. Mutta jos me olemme halukkaat luovuttamaan sydämemme Jumalalle kaikkine epäpuhtaine taipumuksineen, silloin Jumala puhdistaa sen Jeesuksen kalliin veren kautta ja se tulee siunausta pulppuavaksi lähteeksi ympäristölle.

Armollinen Jumala auttakoon meitä, että tiedämme arvostaa Jumalan lahjaa ja että me antaisimme kiitollisella rakkaudella sydämemme ja mitä me olemme ja omistamme, Hänelle uhriksi.

S. Gutknecht

"Tehkää sen tähden parannuksen soveliaita hedelmiä..."

"Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena,... tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa. Ja hän vaelsi kaikissa seuduissa Jordanin varrella ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi.... Te kyykkääremeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaista vihaa? Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä ruvetko sanomaan mielessänne 'Onhan meillä isänä Aabraham', sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille.'" Luuk. 3:1-3,7.8.

Valmistautumisen aika

"Tie Paratiisiin ei ole mikään itsensä korottamisen tie, vaan parannuksen, tunnustamisen, nöyryytyksen, uskon ja kuuliaisuuden tie." RH. 23.12.1890.

Me emme ole täällä maan päällä vain tehdäksemme ratkaisumme joko Jumalan puolesta tai vastaan, vaan että tulisimme sellaisiksi, kuin ihminen

alussa oli. Kuten maa oli "alussa" ilman valoa ja elämää, emme mekään ole perineet Aadamilta muuta kuin syyllisyyden ja kuolemantuomion.

"Mutta kantoi Aadamin ja kaikkien Aadamin lasten syyllisyyden; joka etsii Kristuksesta suojaa, voi välttää rikkomuksen rangaistuksen." FW. s. 88, 89.

Jumala on sovittanut meidät itsensä kanssa Jeesuksen Kristuksen täydellisen kuuliaisuuden ja sovitusuhrin kautta, keneltä ainoalta tulee anteeksianto ja elämä. Mutta Jumala "ei antanut ääretöntä uhriaan vain poistaakseen synnin, vaan uudistaakseen, kaunistaa ja korjataakseen ihmisluonnon sen saamista vaurioista ja tehdäkseen sen kelvolliseksi olemaan Jumalan edessä." Ta. II, s. 210.

Anteeksianto, armahtaminen, vanhurskauttaminen ja sovitus Jumalan kanssa on kaikki samaa, ja ne tulevat meidän osaksemme todellisen katumuksen ja tunnustamisen kautta.

"Uskonnollisessa palveluksessa ei ole mitään muuta osaa, joka toisi yksityisen palvelijan niin läheiseen yhteyteen Herran kanssa, kuin se, että hän polvistuu Vapahtajan jalkojen juureen, tunnustaa syntinsä ja kokee lupauksen voiman: 'Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.' (1. Joh. 1:9). Sillä hetkellä katuva syntinen koskettaa Mestarin viitan helmaa ja saa Hänen parantavan voimansa sieluunsa." The Cross and its, Shadov, s. 123.

Tunnustaminen ei ole mikään mekaaninen toimitus, jonka kautta ansaittaisiin jotakin Jumalalta, vaan ehdoton antautuminen siihen, minkä Jumala on nähnyt hyväksi. Golgatalla Jumala, Kristus ja Pyhä Henki ilmaisivat meidän todellisuutemme - syntisiä luonnostamme ja myös teoissamme. Ylösousemuksen kautta he ilmaisivat meidän tarkoitetun kohtalomme: tulla osalliseksi jumalallisesta luonnosta uskon kautta, joka toimii rakkaudessa.

"Juuri silloin, kun täydellisimmin tajuamme Jumalan rakkauden, me parhaiten käsitämme synnin synnillisyyden. Kun näemme sen ketjun pituuden, joka laskettiin alas avuksemme, kun käsitämme jotakin siitä äärettömästä uhrista, jonka Kristus on antanut meidän puolestamme, hellyys ja katumus sulattavat sydämemme." TKL. s. 30.

Kohdata Herra

Jumala haluaa puhtaan sydämen, ja vaikein kohta matkalla

valtaistuimelle näyttää olevan todellinen tunnustus. Sanotaan, että vaikeimmat sanat joka kielellä ovat aidosti sanotut: 'Olen pahoillani' Tunnustaa, merkitsee "myöntää, olla sopusoinnussa, tunnustaa vapaasti ja avoimesti olevansa syyllinen". "Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon." Snl. 28:13.

Jeesus selitti, että viimeisinä päivinä jumalattomuus pääsee valtaan ja useimpien rakkaus kylmenee (Matt. 24:12). Paavali on sanonut, että ihmiset ovat ylpeitä kavaltajia, jotka eivät ole valmiit luopumaan "oikeuksistaan" pitää hurskauden ulkokuorta, mutta he kieltävät Jumalan voiman, joka voisi pelastaa ihmiset synnistä; he eivät ole valmiita hyväksymään Jumalan tietä, joka perustuu siihen, että erehtyvät ihmiset auttavat erehtyviä ihmisiä. Ja Jumala käyttää usein ihmisen heikkoutta suorittaakseen suurimman työnsä. Jotta eivät joutuisi tunnustamaan omaa kapinallisuuttaan, he arvostelevat toisia, joiden myös täytyy tunnustaa, ja puolustelevat sillä itseään, että vertaavat toisia itseensä. Sellaiset joutuvat narreina - ilman toivoa ja Jumalaa - kadotukseen. Ja kaikki tämä vain välttääkseen tämän yhden askeleen - tunnustamisen - jonka kautta me astumme sitovaan suhteeseen Jumalan ja elämän kanssa.

Ensimmäinen näkyvä merkki Pyhästä Hengestä elämässä on tunnustus. Kaikki, mikä tapahtuu sitä ennen (herätys, tunteminen katumus) on sisäistä ja näkymätöntä. Todellinen kääntymys tulee näkyviin tunnustamisen kautta; se on niin näkyvä kuin Jeesuksen tulo tämän maan päälle tulee olemaan näkyvä.

Suora, tasainen tie

"... Monia, monia tunnustuksia ei tulisi koskaan lausua kuolevaisten korvien kuullen ... Jumala tulee paremmin kirkastetuksi, kun tunnustamme sydämen salaisen, syvään juurtuneen mädännäisyyden vain Jeesukselle. ... On tietynlaisia tunnustuksia, jotka syntisen tulee syvästi nöyrtyen esittää harvoille valituille ihmisille... Jos kysymyksessä on häpeällinen asia, joka täytyy tuoda seurakunnan eteen, niin kuulkoott harvat hyvin valitut, sopivat henkilöt asian, älkääkää tehkö Kristuksen asialle julkista häpeää sillä, että seurakunnassa ollutta teeskentelyä julistetaan kaikkialla....

Sitten on tunnustuksia, joista Herra vaatii, että ne tehdään toinen toiselle. Jos olet sanoin tai teoin tehnyt vääryyttä veljellesi, sinun tulee ensin sopia hänen kanssaan, ennen kuin jumalanpalveluksesi voidaan

hyväksyä (Matt. 5:23,24). Tunnusta se sille, jota olet loukannut, ja hyvitä se tekemällä parannuksen soveliaita hedelmiä. Jos jollakulla on katkeruuden, vihan, kaunan tunteita veljeään vastaan, hänen tulee mennä henkilökohtaisesti veljensä tykö, tunnustaa syntinsä ja pyytää anteeksi." T.5, s. 645.

"Todellinen synnintunnustus on aina tarkkaluontoinen ja tunnustaa yksityiset synnit... Tunnustuksen tulisi aina olla asiassa pysyvä, täsmällinen, ja tulee tunnustaa juuri ne synnit, joihin on syyllistynyt." TKL s' 32.

"Vaikka Jumala on vanhurskas, ja kuitenkin pystyy vanhurskauttamaan syntisen Kristuksen ansioiden kautta, ei ihminen kuitenkaan voi peittää sieluaan Kristuksen vanhurskauden vaatteella ja samalla aina uudelleen tehdä sitä, minkä on tunnistanut synniksi, eikä olla välinpitämätön sen suhteen, minkä on tunnistanut velvollisuudekseen." SM. I, s. 366.

Ei yhtäkään velvollisuutta, joka meillä on Jumalaa, lähimmäistämme, tai seurakuntaa kohtaan, tule laiminlyödä, mutta meidän tulee kysyä itseltämme, onko julkinen tunnustus hyväksi vai vahingoksi. Olisiko se Hänen kunniaakseen, joka on pimeydestä kutsunut meidät ihmeelliseen valkeuteensa? Auttaako se puhdistamaan ihmissydämiä, vai olisiko avoimella tunnustuksella petoksesta, joka on tapahtunut totuutta kieltämällä, alentava vaikutus, joka saastuttaa toisten sydämiä ja tuhoaa luottamuksen meihin?" T.5. s. 647

Pyhän Hengen työ johtaa parannukseen. Siitä tuloksena oleva tunnustus ei alenna Jumalan kansaa, vaan johtaa sen oppivaiseen, nöyrään henkeen, jonka puhdas, vaatimaton, tervehdyttävä ja jalostava vaikutus on havaittavissa. Eräs pieni mies on näyttänyt meille tien: hän antoi puolet omaisuudestaan köyhille, ja jokaiselle, jota oli pettänyt, nelinkertaisesti takaisin. Jeesus sanoi Sakkeukselle: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle." (Luuk. 19:9). Nämä sanat ovat voimassa meillekin!

Kokemuksessa tulee olla tämä usko, joka vaikuttaa rakkauden kautta ja puhdistaa sielun Kristuksen rakkaus voittaa lihalliset taipumukset. Totuudessa itsessään ei ole ainoastaan todistus sen taivaallisesta alkuperästä, vaan se osoittaa myös, että se toimii sielun puhdistamiseksi Jumalan Hengen armon kautta. Herra haluaisi, että me päivittäin tulisimme Hänen tykönsä kaikkine huolinemme ja synnintunnustuksinemme, ja Hän voi antaa meille levon siten, että me kannamme Hänen iestään ja otamme Hänen kuormansa päällemme Hänen

Pyhä Henkensä täyttää sielun armontäyteisellä vaikutuksellaan, ja kaikki ajatukset tulevat kuuliaisiksi Kristukselle." T.5, s. 648.

Kaikki liha tulee näkemään Jumalan pelastuksen

Kun me tunnustamme Kristuksen, me avoimesti samastumme Häneen. "Sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan." Room. 10:10.

Ja Jeesus, "joka heijasti Isänsä kirkkautta, ei katsonut tätä etuoikeutta saaliikseen Vapaasta tahdostaan Hän tuli orjaksi. ... Jeesus toimi aina täysin epäitsekkäästi. Hän alistui täysin Isänsä tahtoon. Kun Hänen tehtävänsä maan päällä lähestyi loppuaan. Hän saattoi sanoa: 'Minä olen kirkastanut sinut maan päällä ja päättänyt sinun antamasi työn.' Ja Hän kehottaa meitä: 'Oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni.' 'Jos joku haluaa minun perässäni kulkea, kieltäköön itsensä', nujertakoon oman minänsä siten, ettei anna sen enää vallita sielua.

Joka ajattelee Kristusta Hänen epäitsekkyydessään ja sydämen-nöyryydessään, huudahtaa kuten Daniel, kun hän oli nähnyt Ihmisen Pojan: 'Minun verevä muotoni muuttui kaamean näköiseksi, eikä minussa ollut voimaa mihinkään.' Riippumattomuuden ja itsevarmuuden, joista olemme niin ylpeitä, havaitsemme nyt kauheassa olemuksessaan merkinä saatanan vallasta. Meidän inhimillinen luontomme pakottaa meitä jatkuvasti asettamaan itsemme keskipisteesi ja vertaamaan itseämme toisiin. Mutta joka on oppinut Kristuksesta, luopuu itsekkyydestään, ylpeydestään ja vallanhimostaan; hän löytää sisäisen rauhan, sillä hän alistuu Pyhän Hengen alaisuuteen. Nyt meidän ei enää tarvitse taistella epätoivoisesti saadaksemme arvostusta. Kunnianhimo, toisia syrjien etualalle pääseminen, häviää; sillä me tiedämme, ettei meille käy missään paremmin kuin Jeesuksen luona. Me katselemme ja kuuntelemme Häntä ja annamme Hänen johtaa itseämme. Tällaisen kokemuksen teki myös apostoli Paavali, sillä hän kirjoittaa: 'Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu.'" ASV.

"Meidän ei tarvitse alkaa yrityksellä rakastaa toisiamme. Mitä me tarvitsemme, on Kristuksen rakkautta sydämiimme. Kun oma minä on alistunut Kristukselle, silloin ilmenee spontaanisti todellista rakkautta." T.7, s. 266.

Tunnustaminen on hyvin tuskallinen mutta tärkeä prosessi leikkauksessa, joka ristiinnaulitsee vanhan luonteemme. Uusi ihminen on

sitten Kristuksen kaltainen; hän on uusi luomus.

"Meidän kasvumme armossa, ilomme ja käyttökelpoisuutemme riippuvat kaikki yhteydestämme Kristukseen. Olemalla yhteydessä häneen joka päivä, joka hetki - pysymällä hänessä - me voimme kasvaa armossa. Hän ei ole vain uskomme Alkaja vaan myös sen Täyttävä." TKL. s. 59.

"Sen tähden, jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaassa." Matt. 10:32.

Varoitus

Kylmä, arvosteleva, anteeksiantamaton farisealaisuuden henki johtaa mitä onnettomimpiin tuloksiin. Ne, jotka tuomitsevat toisia, antavat tilaa antikristuksen hengelle, asettumalla Kristuksen sijaan, jolle "Isä on antanut kaiken tuomiovallan". He kieltävät myös uskon ensimmäisen enkelin sanomaan, joka sanoo, että tuomion hetki on tullut, ja Matteuksen 7:1-6:n mukaan se, joka yrittää ottaa rikkaan toisen silmästä, tekee itsensä pahemmaksi syntiseksi kuin se, jota hän syyttää. Hän ei tee ainoastaan sitä syntiä, vaan lisäksi tulee myös ylpeys ja arvostelun henki. Tämä mies ei mene vanhurskaana kotiinsa!

Jos me haluamme pelastua, kaikki meidän syntimme täytyy viedä taivaalliseen pyhäkköön. Siellä Jeesus odottaa ottaakseen vastaan meidän uhrimme, rukouksemme, virheiden ja syntien tunnustuksemme, jotta Hän, joka yksin voi antaa anteeksi, voisi pyyhkiä ne pois. ennen kuin hän lähtee pyhäköstä. Mutta eniten Hän odottaa meiltä, että voittaisimme syntimme. Silloin Hän voi päättää työnsä, sillä enää ei ole sovitettavaa. Siksi Jumala sallii meille koettelemuksia, pettymyksiä ja vastuksia, jotta voisimme tuottaa hedelmiä Hänen kunniakseen ja toisten ihmisten siunaukseksi. Tämä prosessi heikentää meidän vääriä luonteenpiirteitämme, niin että paremmat ominaisuudet kehittyvät ja omastatunnosta tulee paljon herkempi Pyhälle Hengelle. Tällä tavalla luonne saa hyvän tuoksen ja hedelmiä "Ne, jotka totisesti tahtovat kirkastaa Jumalaa, ovat kiitollisia jokaisen epäjumalan ja synnin paljastumisesta, niin että he huomaavat nämä virheet ja luopuvat niistä." Ta. I, s. 492.

Tuottakaa hedelmää

Meidän tuomionpäivämme on nyt. Jumala on tuomari ja puolustaja Kristus on meidän asianajajamme; mutta Hän on maksanut edustaakseen meitä, eikä Hän ole milloinkaan hävinnyt yhtään oikeusjuttua. Kuka sitten

on syyttäjä? Ei kukaan muu kuin itse paholainen, joka seisoo Jumalan edessä mukanaan täydellinen lista meidän synneistämme ja joka ei unohda eikä anna anteeksi. Vaikka on totta, että Jumala ei koskaan puolusta syntiä, me voimme voittaa jutun, jos tunnustamme syntimme. Useimmat maalliset tuomioistuimet ovat ensi sijassa kiinnostuneita lainkäytöstä ja vahingonkorvauksista ja luottavat rangaistusjärjestelmään, jotta rikollisesta saataisiin jälleen tuottava jäsen yhteiskuntaan. Maallisissa tuomioistuimissa tunnustaminen merkitsee rangaistusta, ehkä lievennettyä, jotta valtio säästäisi oikeudenkäyntikuluja ja todetakseen, että kyseinen henkilö myöntää virheensä ja on valmis tulemaan yhteiskuntakelpoiseksi. Jos hän ei tunnusta, voi olla, että hän hyvän oikeusavustajan avulla välttää rangaistuksen. Tällaisesta pohdiskelusta ei taivaallisessa tuomioistuimessa ole mitään hyötyä

Jumala sallii surujen ja vastoinkäymisten tulla osaksemme, jotta pääsisimme lähemmäksi Häntä; ja Hänen sanansa lupaa: "Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä." Jaak. 4:18. Tämä on se työ, joka meidän tulisi todellisen tunnustamisen kautta tehdä, silloin me voimme pitää kiinni elävällä uskolla Jumalan lupauksista. Koetelkaamme Häntä ja antakaamme Hänelle parhaamme, aikamme, talenttimme ja meidän vaikutusvaltamme tuodaksemme toisia Jeesuksen luokse. Hän kuulee jokaisen todellisen tunnustuksen ja antaa anteeksiannon, puhdistuksen ja toivon.

"Monet ovat kylmässä, kapinallisessa tilassa, koska he ryöstävät Jumalalta; ja nyt Herra kutsuu heitä korjaamaan menneisyyden virheet. 'Tuokaa täydet kymmenykset varastohuoneeseen,... ja siten koetelkaa minua ' Mal. 3:10. Jos olet hoitanut oman osasi, etkä pidätä mitään, mikä kuuluu Luojallesi, silloin voit pyytää Häneltä varoja viedä totuuden sanomaa maailmalle." RH 14 9 1886

Aabrahamin lapsia

"Eivät jumalattomat ihmiset eivätkä paholaiset voi estää Jumalan työtä tai riistää hänen kansaltaan hänen läsnäolonsa, jos tämä nöyrästi ja katuen tunnustaa ja hylkää syntinsä sekä uskossa pitää kiinni hänen lupauksistaan." ST. s. 516.

Jos maailma päättyy, niin sen takia, että evankeliumia on julistettu voimalla. Evankeliumi on Jumalan rakkaus sellaisena, kuin se ilmaistiin ristillä ja näkyy Kristuksen seuraajien elämässä. Sovitusuhrin

vastaanottaminen merkitsee täydellistä antautumista Herralle.

Voidakseen ilmaista Kristusta seurakunnan jäsenten kesken tulee vallita todellinen rakkaus Joh. 13:34, 35. Osoittaessamme käytännössä anteeksiantavaa rakkautta, maailma huomaa, että me olemme Jumalan lapsia ja että loppu on lähellä.

Kun olemme tunnustaneet kaiken, sitten kaikki muu sujuu niin luonnollisesti kuin auringonnousu: Jumalan kansa sinetöidään, ehtoosade voi langeta, maailmaa varoitetaan ja viimeisetkin kootaan. Kristuksen työn taivaan pyhäkössä tulisi olla jatkuvasti tutkistelumme aiheena. Kun me ymmärrämme Hänen työnsä, olemme valmiit toimimaan hänen kanssaan valmistamassa kansaa, että se voisi kestää sinä suurena päivänä; "ja heidän ponnisteluillaan on tulosta." Ta. II, s. 197.

Joh. 3:16; Hebr 9:24; I . Joh. 2:1,2; 4:10. Hebr. 7:25 ja Jaak. 4:8 osoittavat, että Jumalan tahto ei ole, että "sinä pelkäisit, että Jumala ei ota sinua vastaan, koska olet syntinen ja arvoton. ... Tuo asiiasi Jumalan eteen ja pyydä sen veren ansioita, joka vuodatettiin Golgatan ristillä. Saatana syyttää sinua, että olet suuri syntinen, ja sinun täytyy myöntää se, mutta sinä voit sanoa: 'Minä tiedän, että olen syntinen, ja siksi juuri tarvitsenkin Vapahtajaa Jeesus tuli maailmaan syntisiä pelastamaan.' ... Jeesuksen. 'Hänen Poikansa veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä'. 'Jos me tunnustamme syntimme on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.' 1. Joh 1:9. Minulla ei ole mitään ansioita tai hyvyyttä, millä voisin vaatia lunastusta, mutta tuon virheettömän Karitsan kaiken sovittavaa verta Jumalan eteen, joka on ottanut päälleen tämän maailman synnit. Se on minun ainoa pyyntöni. Nimi Jeesus antaa minulle pääsyn Isän tykö. Hänen korvansa ja sydämensä ovat avoinna minun heikoille anomuksilleni, ja Hän täyttää minun syvimmat tarpeeni." FW. s. 106.

Kaikki, jotka pääsevät Jumalan rauhaan ja Kristuksen lepoon ja toimimaan yhdessä Pyhän Hengen kanssa, tulevat tekemään tämän kokemuksen. Olkoon se meidän kokemuksemme! Aamen.

Larry Watts

Turvallisuus

Syntiin lankeemuksesta lähtien planeettamme turvallisuus on menetetty, ja jokainen on alituudessa vaarassa, että paha voisi vahingoittaa

häntä. Tästä syystä saamme turvallisuusohjeita elämämme joka suuntaan. Vinkkejä sairauksien, etenkin tartuntatautiin ehkäisemiseksi. Kun aloitamme uuden työn tehtaalla, meitä opastetaan työturvallisuudesta. Lentäen tai laivalla matkustettaessa aluksi annetaan tietoa pelastautumisesta hätätilanteessa. Teillä turvallisen ajamisen sääntöjä opitaan autokoulun kurseilla. Rikollisuuden lisääntymisen vuoksi lentoasemilla otetaan käyttöön perusteellinen turvatarkastus jokaiselle matkustajalle, ettei hänellä olisi ihmisen elämää vaarantavia aseita tai aineita mukanaan. Videokameroita ja hälytyslaitteita on asennettu jokaiseen pankkiin, laitokseen ja moniin varakkaihin koteihin, rikollisuuden estämiseksi. Siitä huolimatta olemme vakuuttuneita siitä, että ihmisten elämän turvallisuus vähenee. Mitä enemmän halutaan tehdä jokapäiväinen elämä turvallisemmaksi, sitä vähemmän ihminen ajattelee hengellistä elämäänsä ja avaa ovensa viholliselle, joka löytää vapaan pääsyn sydämeen.

Jumalan neuvo turvallisuudesta

”Jos sinä vain kuulet Herran, sinun Jumalasi ääntä ja pidät kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja teet sitä, mikä on oikein Herran, sinun Jumalasi, silmissä... Siunattu olet sinä oleva yli kaikkien muitten kansojen. Hedelmätöntä miestä tai naista ei ole sinun keskuudessasi oleva, ei myöskään sinun karjassasi yhtään hedelmätöntä. Ja Herra on poistava sinusta kaikki sairaudet; ei ainoatakaan Egyptin kovista taudeista, jotka sinä tunnet, hän ole paneva sinun kärsittäväksesi, vaan hän antaa niiden tulla kaikkiin niihin, jotka sinua vihaavat.” 5 Moos. 13:18; 5 Moos. 7:14, 15

Tottelemattomuuden takia Aadam ja Eeva menettivät Eedenin puutarhan, jossa he asuivat turvallisesti, saadakseen kadotetun paratiisin ja turvallisuuden takaisin meidän on osoitettava täydellistä kuuliaisuutta Jumalalle.

Jumalan neuvon turvallisuudesta on Hänen käskyjensä pitäminen: “Jospa ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niinkuin virta ja sinun vanhurskautesi niinkuin meren aallot;” Jes. 48:18. Tässä maailmassa, jossa ei ole rauhaa ja hiljaisuutta, Jumala lupaa taivaallisen rauhan niille, jotka rakastavat Häntä ja pitävät Hänen käskyjään.

Mihin meidän hengelliseen kotiimme on asennettava videokamera ja hälytyslaitteet? Mitä neuvoja Herra antaa meille? “Yli kaiken varottavan

varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee. Poista itsestäsi suun kavaluus, ja karkoita luotasi huulten vääryys. Katsokoot sinun silmäsi suoraan, eteenpäin olkoon katseesi luotu. Tasoita polku jaloillesi, ja kaikki sinun tiesi olkoot vakaat. Älä poikkea oikeaan, älä vasempaan, väistä jalkasi pahasta.” Sananl. 4:23-27. Sydämessä - vartioidaksemme ajatuksiamme ja mieleemme - sallia, että vain Jumalan Henki olisi siellä, joka ohjaa meitä oikealle tielle, ettemme poikkeaisi oikealle tai vasemmalle. Katsoa vain eteenpäin, ei tähän maailmaan, vaan Jeesukseen esikuvaan, “uskon alkajaan ja täyttäjään.” Hebr. 12:2.

Antautumalla kokonaan Jumalan ohjaukseen, Hän opastaa meitä ja varjelee ettemme tekisi syntiä ajattelemattomien sanojen tai tekojen kautta.

Jumala antaa meille vielä toisen tärkeän neuvon apostoli Paavalin kautta: “Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen

, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu. Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: ‘Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa; ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.’ Ja valtaistuimella istuva sanoi: ‘Katso, uudeksi minä teen kaikki.’” Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet.” Ilm. 21:1-5.

Jumalan sana kertoo meille, että taivaallinen Jerusalemi, tuhatvuotisen taivaan valtakunnan jälkeen, laskeutuu maan päälle ja planeettamme uusitaan. Herra osoitti myös sisar Whitille näyssä uuden maan kauneus ja pelastettujen ilon, jotka asuvat turvassa.

Näin erään toisen kedon täynnä kaikellaisia kukkia, ja niitä

poimiessani huudahdin: »Nämä eivät koskaan kuihdu!» Sitten näin kedon, jossa kasvoi pitkää ruohoa, mitä ihaninta nähdä. Se oli eloisan vihreää ja säteili kuin hopea ja kulta lainehtiessaan valtavana Jeesus-kuninkaan kunniaksi. Seuraava kenttä, jolle saavuimme, oli täynnä kaikellaisia eläimiä — jalopeuroja, lampaita, leopardoja ja susia, joiden kaikkien kesken vallitsi mitä täydellisin sopu. Kuljimme niiden keskitse, ja ne seurasivat rauhallisina perässämme. Sitten tulimme metsään, ei sellaiseen synkkään metsään, joita on täällä maan päällä, ei, ei, vaan valoisaan ja kauttaaltaan viehkeään metsään. Puunoksat huojuivat edestakaisin, ja me huudahdimme: »Me saamme asua turvallisina erämaassa ja nukkua metsissä.» Samosimme metsän halki, sillä me olimme matkalla Siionin vuorelle.” H. k. 21.

“Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä.” Ilm. 22:3.

Maapallomme, joka synnin vuoksi oli langennut niin alhaiselle tasolle, korotetaan Jeesuksen uhrin kautta, ylemmäksi kuin kaikki muut planeetat, koska täällä maanpäällä tulee olemaan Jumalan ja Jeesuksen valtaistuin.

“Koko maailmankaikkeus tulee olemaan synnin luonteen ja seurausten todistajana. Ja synnin perinpohjainen hävittäminen, joka alussa olisi herättänyt pelkoa enkeleissä ja riistänyt Jumalalta kunniaa, on nyt todistava hänen rakkaudestaan ja vahvistava hänen kunniaansa maailmankaikkeuden kaikkien olentojen edessä, jotka haluavat tehdä hänen tahtonsa ja joiden sydämissä on hänen lakinsa. Ei koskaan enää tule ilmenemään pahuutta. Sanoohan Raamattu: »Ei nouse ahdistus kahta kertaa.» Naah. 1:9. Jumalan lakia, jota saatana on moittinut orjuuden ikeeksi, kunnioitetaan vapauden lakina, Koetuksen kestänyt luomakunta ei koskaan enää käänny pois hänestä, jonka luonne on heille täydellisesti ilmaistu käsittämättömänä rakkautena ja äärettömänä viisautena.” St. 494.

Mikä ilo tulee olemaan koko maailmankaikkeudelle, kun pelastussuunnitelma on täytetty ja mikään ei koskaan enää riko maailmankaikkeuden rauhaa ja turvallisuutta. Rakas lukija, uskon, että sinäkin haluat olla kaikkien pelastuneiden kanssa Jumalan iankaikkisessa valtakunnassa. Viimeiset ajan merkit täyttyvät nopeasti silmiämme edessä, antakoon tämä meille intoa kiirehtiä valmistautumisessamme kohtaamaan rakas Vapahtajamme. Olkoon kunnia ja kiitos Jumalalle ja Jeesukselle pelastuksen lahjasta. Aamen.

Vladimir Marinov

Julkaisujemme kauaskantoinen vaikutus

Kynän voima. - Kynä on voimallinen niiden kädessä, jotka tuntevat totuuden palavan sydämensä alttarilla ja joilla on terveen arvostelukyvyn tasapainottamaa älyllistä intoa Jumalan asiaan. Puhtaan totuuden lähteeseen kastettuna kynästä voi lähteä valonsäteitä maan pimeille kulmakunnille, mistä ne heijastuvat takaisin, antavat uutta voimaa ja lisäävät valoa levitettäväksi kaikkialle.

Kirjapaino Jumalan välikappaleena. - Kirjapaino on voimallinen välikappale liikuttamaan ihmismieliä. - Kirjapaino on voimakas välikappale, jonka Jumala on määrännyt yhdistettäväksi saarnaajien voimiin julistamaan totuutta kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille. On monia sellaisia, joita ei voida tavoittaa millään muulla keinoin.

Kustannustoimintamme on läheisessä yhteydessä voimaamme. Toivon sen saavan suoritetuksi kaiken sen, mitä Herra haluaa sen tekevän. Jos kirjallisuusmiehemme tekevät osansa uskollisesti, tiedän Jumalalta saamani valon perusteella, että tieto nykyisestä totuudesta tulee kaksinkertaistumaan ja kolminkertaistumaan.

Julkaisujemme vaikutus. - Minulle on näytetty, että julkaisujamme pitäisi painaa eri kielillä ja lähettää jokaiseen sivistyneeseen maahan, maksoi mitä maksoi. Mikä arvo on rahalla tänä aikana verrattuna sielujen arvoon?

Minulle on näytetty, että kirjapainotoiminnalla on voimallinen vaikutuksensa joko hyvään tai pahaan suuntaan. Sillä tavoitetaan yleinen mielipide ja vaikutetaan siihen enemmän kuin millään muulla keinoin. Kun painotoiminta on Jumalalle pyhittäytyneiden miesten valvonnassa, se voi todella voimakkaasti vaikuttaa hyvää johtamalla ihmisiä totuuden tuntemukseen.

USA:n ulkopuolella. - Minulle on näytetty, että julkaisut vaikuttavat jo eräiden mieleen muissa maissa murtamalla ennakkoluulojen ja taikauskon muureja. Minulle näytettiin miehiä ja naisia tutkimassa tavattoman kiinnostuneina nykyistä totuutta käsitteleviä lehtiä ja pikku kirjasia. He saattoivat lukea todisteita, jotka olivat heistä niin ihmeellisiä ja uusia, ja avata Raamattunsa syvästi ja aivan uudella tavalla kiinnostuneina sekä päästä selville aikaisemmin heille käsittämättömistä totuuksista, kuten erityisesti neljännen käskyn sapatista. Heidän tutkiessaan Raamattua nähdäkseen, oliko asia niin, valaisi uusi valo heidän ymmärryksensä, sillä

enkelit heidän yläpuolellaan painoivat heidän mieleensä totuuksia, joita heidän lukemansa julkaisut sisälsivät.

Tutkistellen rukouksin ja kyynelin. - Näin heidän pitävän lehtiä ja kirjasia toisessa kädessään ja Raamattua toisessa, posket kosteina kyynelistä, ja kumartuvan Jumalan edessä hartaaseen, nöyrään rukoukseen, pyytämään opastusta kaikkeen totuuteen - jota hän juuri antoi heille, ennen kuin he kääntyivät hänen puoleensa. Ja kun he vastaanottivat totuuden sydämeensä ja näkivät sopusointuisen totuuden ketjun, Raamattu tuli heille aivan uudeksi kirjaksi; kiittollisina ja iloiten he painoivat sitä rintaansa vasten, onnen ja pyhän ilon loistaessa heidän kasvoiltaan.

Nämä eivät tyytyneet vain itse iloitsemaan valosta, vaan ryhtyivät toimimaan toisten hyväksi. Muutamat uhrasivat paljon totuuden asian hyväksi ja auttaakseen pimeydessä olevia veljiä. Tämä valmistaa tietä suurelle työlle, jota voidaan tehdä levittämällä muilla kielillä painettuja kirjasia ja lehtiä.

Kirjat otetaan hyllyiltä. - On totta, että muutamat ostavat kirjoja ja panevat ne sitten hyllyyn tai olohuoneen pöydälle ja tuskin katsovat niitä. Jumala huolehtii silti totuudestaan, ja tulee aika, jolloin näitä kirjoja etsitään ja luetaan. Sairaus tai onnettomuudet voivat kohdata kotia, ja kirjoissa olevan totuuden kautta Jumala voi lähettää murheellisiin sydämiin rauhan, toivon ja levon. Heille paljastuu hänen rakkautensa, ja he käsittävät kuinka kallisarvoista on se, että heidän syntinsä on annettu anteeksi. Tällä tavoin Jumala on yhteistyössä itsensä kieltävän työntekijänsä kanssa.

Sieluja Kristuksen tykö. - Julkaisumme kylvävät nyt evankeliumin siementä ja ovat välikappaleina johtamassa Kristuksen luo yhtä monia sieluja kuin saarnattu sanakin. Niiden levittämisen seurauksena on perustettu kokonaisia seurakuntia.

Palasetkin ovat arvokkaita. - Meidän tulisi pitää pyhänä aarteena jokaista painoriviäkin, joka sisältää nykyistä totuutta. Jopa kirjasen tai aikakauslehden palasiakin olisi pidettävä arvokkaina. Kuka voi arvioida, miten jonkun totuuden etsijän sydämeen saattaa vaikuttaa jokin repäisty sivukin, joka sisältää kolmannen enkelin sanoman totuutta? Pitäkäämme mielessä, että joku olisi iloinen saadessaan lukea kaikki meiltä liikenevät kirjat ja lehdet. Jokainen sivu on valonsäde, joka loistaa taivaasta teille ja aivotvieraille valaisten totuuden polkua.

Siinä ihmeteossa, jolla kansanjoukko ruokittiin muutamalla leivällä ja

kalalla, ruoka lisääntyi siirtyessään Kristukselta niille, jotka ottivat sen vastaan. Näin on käyvä myös julkaisujamme levitettäessä. Jumalan totuus tulee moninkertaistumaan sitä toisille jaettaessa. Ja samoin kuin opetuslapset Kristuksen kehotuksesta kokosivat tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan, meidänkin olisi arvostettava jokaista kirjallisuuden palastakin, joka sisältää tätä aikaa koskevaa totuutta.

Tuhat yhdessä päivässä. - Jumala on pian tekevä suuria hyväksemme, jos vaivumme nöyrinä ja uskovina hänen jalkainsa juureen. — Enemmän kuin tuhat on pian kääntyvä yhtenä päivänä, ja useimmat heistä ovat saaneet ensi vaikutteensa julkaisujemme lukemisesta.

Viimeisen varoituksen julistaminen. - Tuhannet äänet kaikkialla maan päällä kuuluttavat varoitusta. Ihmeitä tehdään, sairaita parannetaan ja tunnusteet seuraavat uskovaisia. Mutta saatanakin vaikuttaa valheen voimalla ja ihmeillä, saattaen tulenkin taivaasta lankeamaan maahan ihmisten nähden (Ilm. 13: 13.) Siten maan asukkaat saatetaan valitsemaan kantansa.

Sanomaa ei viedä eteenpäin niin paljon todistelujen kuin Jumalan Hengen syvän vakuutuksen kautta. Todisteet on esitetty aikaisemmin. Siemen on kylvetty. Nyt se orastaa ja kantaa hedelmää. Lähetystyöntekijöiden levittämät julkaisut ovat tehneet vaikutuksensa, mutta jotkin seikat ovat estäneet vaikutuksen saaneita täysin käsittämästä totuutta tai seuraamasta sitä. Nyt valonsäteet tunkeutuvat kaikkialle, totuus esiintyy kirkkaudessaan. — Suuri joukko asettuu Herran puolelle.

Jumalan evankelioimissuunnitelma. - Jumala on antanut meille kansana suurta valoa, ja hän kehottaa meitä, että antaisimme sen loistaa pimeydessä oleville. Meidän tulee jakaa maailmalle elävän totuuden valoa ja voimaa. Meistä tulee loistaa pimeydessä oleville Jumalan voiman ylläpitämää kirkasta ja tasaista valoa. Tehtävämme on syyttää saamallamme valolla muita valoja, jotta toisetkin pääsisivät iloitsemaan totuudesta. Älkäämme laiminlyökö tätä tehtäväämme. Otaksukaamme, että aurinko kieltäytyisi paistamasta; mikä hirveä pimeys ja sekasorto siitä syntyisikään! Jos me kieltäydymme antamasta valomme loistaa pimeydessä oleville, joudumme tavattoman suureen syyllisyyteen.

”Henki ja morsian sanovat: ’Tule!’ Ja joka kuulee, sanokoon: ’Tule!’ Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.”

Ajankohtainen työ 124-127.3

